

2 Απριλίου 2026

Όσιος Τίτος ο Θαυματουργός

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Τὶ τοῦτο, Τίτε; καὶ σὺ λείπεις ἐκ βίου;
Λεῖπω μεταστάς, δόξαν οὕτω Κυρίῳ.
Δευτερίῃ Τίτοιο ἀπὸ ψυχὴν Νόες ἦσαν.

Βιογραφία

Ο Ὅσιος Τίτος εἶχε ψυχὴ με θερμὴ ἀγάπη στο Θεό και τον πλησίον. Ὅπως ο Κύριος εἶχε πει στους μαθητές του, «ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με» (Ἰωάν., δ' 34), δικό μου, δηλαδή, φαγητό εἶναι να πράττω το θέλημα Εκείνου (του Πατέρα Θεοῦ) που με απέστειλε, ἔτσι συνέβαινε και στον ὅσιο Τίτο. Τροφή του ἦταν να πράττει με κάθε τρόπο το θέλημα του ουρανίου Πατέρα και να χρησιμοποιεῖ τη ζωὴ του για την ηθικὴ και πνευματικὴ οικοδομὴ των ἀδελφών του.

Ὅταν ἐγίνε μοναχός, ἐλάμψε με την φιλάδελφη συμπεριφορὰ του, την πραότητα και την ἐπιείκεια. Ἦταν χαρακτηρὰς που γνώριζε να παραβλέπει, να μακροθυμεῖ, να ἀνέχεται, να συνδιαλέγεται, να διαλύει τις παρεξηγήσεις, να κερδίζει γρήγορα την ἐμπιστοσύνη και να κατακτὰ τις καρδιές των ἄλλων. “Ἐτσι, ἐγίνε πνευματικὸς ηγέτης μεγάλης ἀποδοχῆς και πλήθος λαϊκῶν και μοναχῶν ζητούσαν να ωφεληθοῦν ἀπὸ την συντροφιά του. Μάλιστα, ο Θεός ἀντάμειψε την καθαρότητα της ψυχῆς και της ζωῆς του με το χάρισμα να θαυματουργεῖ.

Αφού ἐμεινε σταθερός στην πίστη μέχρι τέλους της ζωῆς του, ἀποδήμησε στον Κύριο, ἀφήνοντας πίσω του πολλούς μιμητές.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοί Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τό κατ' εἰκόνα· λαβὼν γάρ τόν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καί πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δέ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διό καί μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Τίτε τό πνεῦμά σου.

Ἄτερον Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀνατεθεὶς ἀπὸ παιδὸς τῷ Κυρίῳ, ἀγγελικῶς ἐπολιτεύσω ἐν κόσμῳ, καὶ τῶν θαυμάτων εἵληφας τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ, ὅθεν ἐχρημάτισας, Μοναζόντων ἀλείπτῃς, Τίτε παμμακάριστε, καὶ σοφὸς οἰκονόμος. Ἄλλα μὴ παύσῃ Πάτερ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, Θεὸν ἰλεούμενος.

Κοντάκιον

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐγκρατείας ἄνθραξι, σαυτόν καθάρας, ἀρετῶν ἐξήστραψας, φωτοειδεῖς μαρμαρυγάς, καταφαιδρύνων τούς ψάλλοντας· Χαίροις ὦ Τίτε, Πατέρων ἀγλάϊσμα.

Κάθισμα

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δακρύων τοῖς ρεύμασι, καθάπερ δένδρον σοφέ, αἰεὶ παινόμενος, δικαιοσύνης καρπούς, πλουσίως ἐξήνθησας· ὅθεν σε συνελθόντες, ἐπαξίως τιμῶμεν, Τίτε θαυματοφόρε, ἀσκητῶν ὠραιότης, ἀλλὰ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, πάντας περισώζε.

Ἔτερον Κάθισμα

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τοῦ βίου τάραχον, ἐγκαταλείψας, καὶ ἡσύχως ἅπαντα, ζήσας τὸν βίον σου σοφέ, πρὸς τὸν Θεὸν μεταβέβηκας, θαυματοφόρε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.